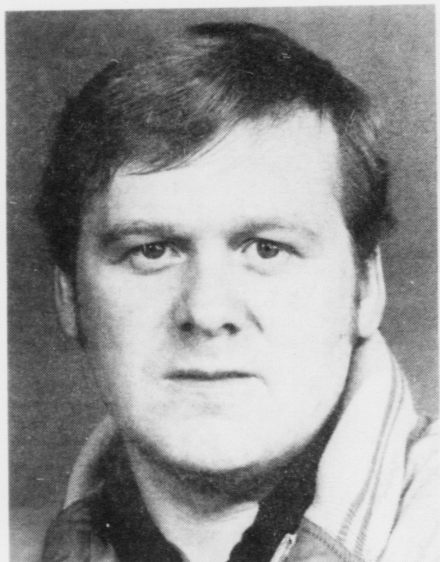

Javnaðarflokkurin vil altíð vera við til at skapa bestu fortreytir fyrri tað fólk, ið her býr

Vinnulívspolitikkur eigur ikki at vera flokspolitiskur handil

Øll skulu merkja ágóðan av framburðinum

Vit javnaðarfólk hava al tíð hildið og trúð upp á, at okkara stýrisskipan er góð. Hon byggir á fólkaræði og teir møguleikar, ið hetta gevur.

Føroyingar eru ósamdir í so mongum. Vit bæði tora og kunnu koma fram alment við okkara hugsan, og tað skuldi onki verið meira natúrligt og sjálvsagt enn júst hetta.

Henda sjálvsagda rætt, at øll skulu kunna vera við í menningini av okkara samfelag, og at øll skulu kunna merkja ágóðan av hesum framburði, metir

javnaðarflokkurin sum eitt av sínum aðalmálum.

Okkara flokkur sat í landsins leiðslu tey árin, lunnar vórðu lagdir undir okkara vælferðarsamfelag, og tit kunnu ikki annað enn geva mær rætt í, athenda hond var heppin, sera heppin.

Útbyggingin av samfelagnum undir núverandi leiðslu, hevur í nógvnum førum borið á skeiva borðið, við skeivum, kostnaðarmiklum illa undirbyggingum ilögum.

Henda gongd hevur altíð verið og verður altíð so, tá meira verður hugsað

um einstaklingar og einstakar fyrirkur heldur enn á landspolitiskum plani.

Javnaðarflokkurin hevur so mangan ávarað imóti hesi tilvildarlugu gongd, uttan stórvægis urslit.

Vinnulívspolitikkur eigur ikki at vera flokspolitikkur handil, vinnulívspolitikkur eigur at vera landspolitikkur, vinnulívspolitikkur eigur at koma okkum øllum til góðar.

Javnaðarflokkurin vil altíð vera við til at skapa bestu fortreytir fyrri tað fólk, ið her býr:

við einum væl útbygd-

um fiski- og farmaskipaflota við einum væl útbygdum og fjølbroyttum idnað, við bestu umstøðum at virka undir við einum bygdameningarpolitikki við trivnaði og arbeiði til allar hendur

við eini rættvisari og rimiligari sosialari skipan, ið tryggjar okkum øllum samulig livilíkindi

Við einum útbúgvingarpolitikki, ið hvílir á okkara siðmenning uttan at vera heimføðisligur

við einum skilagóðum ungdomspolitikki og einum skilagóðum íbúðarpolitikki.

Hesi og nógv, nógv onnur mál hava skilagóðar loysnir fyrri neyðini, og tey vera best loyst av politikarum, ið hava skil og hegni at gera nakað við hetta, og tað hevur javnaðarflokkurin, hann hevur so ofta vist á tað.

Heitt verður tí á tykkum, góðu veljarar, um at umhuga hetta áðrenn tit fara á lögtingsval.

Veljið javnaðarflokkin, okkara flokk.

Gott val.

Leirvík, tann 22. okt. 1984
Ólavur Heinesen

Teir borgarligu við grein 13:

Brúkt hvønn annan sum gíðslar í einum politiskum sjónleiki

Framhald av síðu 15

um kunnugt, slóðbrótarar í flúgvng bæði við flogfórum og tyrlum og hava ríkið hetta virksemd í mong ár.

Í tí fráluku sendingini »javaramir« hoyrdu vit herfyri tey skelkandi tíðindini at allar tyrlur í Íslandi eru dottnar niður áðrenn tær vóru 7 ár. Harrin forbjóði at nøkur tilik vanlukka skal henda okkum, men hetta gevur óhugnaligar tankar — tá vit hava í huga at tyrla okkara er 10 ára gomul.

Lat okkum tí vóna at javnaðarmenn sum skjótast koma aftur til ræði, tí tá hava vit vón um at fáa eina nýggja tryggja tyrlu.

Væl vera javnaðarmenn lagdir undir oyðslusemi, men teir viga so ikki mannalív í pengum sum kapitalistarnir.

EG loyvi mær fyrst, at takka limunum í Vága Javnaðarfelag fyrri tað álit, tit visa mær, við at velja meg til valevni floksins í Vágum.

Nú kann veljarin siga sum so, hvat eg kenni til politikk, og hvi eg havi jattað at verða valevni floksins.

Til tað er at siga, at eg havi valt flokkinn síðan 1962 og verið limur í Vága Javnaðarfelag síðan 1968, og havi eg hesi árin eftir førminu roynt at fylgt við á tí politiska økinum.

Eg minnist væl ta stóðu, tað føroyska samfelagið var í miðskeiðis í hálvtrýssunum, tað var áðrenn javnaðarflokkurin

fekk nakra ávirkan á føroyskan politikk.

Okkara bestu fiskimenn vóru í túsunda tali noyðdir at fara av landinum, av tí at eingir møguleikar vóru her heima.

Henda stóða helt sær líka til 1958, tá ið javnaðarflokkurin fekk vald — 8 umboð á Føroya Løgting.

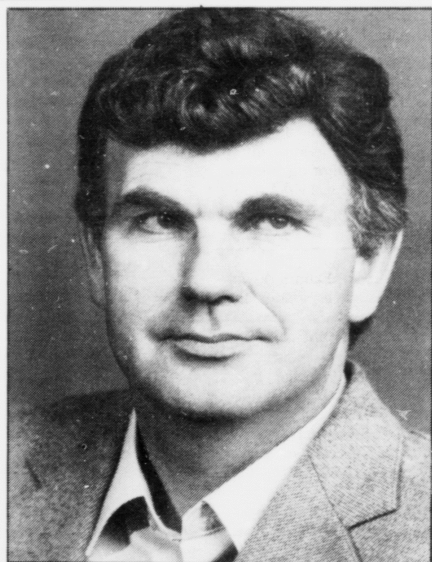
Hetta hevði við sær, at flokkurin fekk lógmann, og var tað Petur M. Dam, sáli. Ein kann ikki siga annað, enn at frá tí degi at javnaðarflokkurin saman við øðrum flokkum fór til verka, hendi ein sonn kollvelting innan føroyska samfelagið.

Eitt tað fyrsta, ið hendi, var at tey gomlu fingur

fólkapensión. Tey fingur nú sín sjálvsagda rætt, aftaná eitt stríggð liv, har hvør dagur hevði verið ein kampur fyrri at livbjarga sær og sínum. Nú vóru møguleikar skaptir fyrri at tryggja teimum, ið høvdu lagt lunnar undir tað vælferðarsamfelag vit hava í dag og tryggjiggarlig kor.

Annað, ið tá hendi, var uppskotið til endurnýggjan av fiskiskipaflootanum.

Hetta uppskot meti eg vera ein av størstu hendinum í føroyskari fiskivinnusøgu, tí áðrenn uppskotið var samtykt, var neyðugt, um ein skuldi keypa skip, at viðkomandi átti væl av pen-

ingi, tí figgjarmøguleikarnir vóru so gott sum eingir, og tað var ikki hvønnns mans føri at eiga nógvan pening. Við tí uppskoti, ið tá var lagt fram og samtykt, var figgingin so lagalig, at tann vanligi fiskimaðurin var førur fyrri at ognar sær góð og ný-

mótans skip. Her var javnaðarflokkurin eisini á odda, men tað er tann føroyski fiskimaðurin og arbeiðsmaðurin, ið eiga heiðurin av at Føroyar í dag telist ímillum heimsins mest framkomnu tjóðir.

Í 1980, aftaná at hava sitið í landsstýri í 18 útav